

højt respekteret forskergruppe. Hvilket, ville jeg mene, ingen af Dem ville ønske at blive husket for.«

Formanden for Kræftens Bekæmpelse i Norge, professor Olav H. Iversen, righospitalet i Oslo, udtaler den 17. juni 1985 til Berlingske Tidende bl.a.:

»... Vi holder meget omhyggeligt øje med, at vi ikke laver det samme to steder, og det cellekinetiske hold på Finsen kan en lang række ting, man ikke formår andre steder. Kineser betyder bevægelse. De er i stand til at sige om celler, hvorledes deres udvikling bevæger sig – inden for døgnet, inden for deres livsforløb. Dertil bruger de et højt udviklet apparatur, som man absolut skal have »grønne fingre« for at få noget ud af. Det kan de, flere af dem med mere end en halv snes års erfaring bag sig, og jeg tror, at vi snart kan gå fra den eksperimenterende fase til den behandlende fase.«

Kvalitativt kan der således ikke herske tvivl om den hidtidige forsknings høje niveau. Kvantitativt og kvalitativt kan indsatsen også måles ved, at 4 videnskabelige medarbejdere af de 7 afskedigede har fået doktordisputatser antaget til forsvar inden for de seneste 6 år, og heraf er 3 disputatser antaget til forsvar inden for det seneste år. Kvantiteten kan også udtrykkes i, at produktiviteten på Finsenlaboratoriet i en periode 1981–82 var 2,5 artikler pr. videnskabelig medarbejder pr. år. Til sammenligning kan oplyses, at kvantiteten inden for andre områder af cancerforskningen ligger i størrelsesordenen 0,5 artikler pr. videnskabelig medarbejder pr. år. Dertil kommer, at andre afhandlinger og disputatsarbejder er udført i nært samarbejde med og i afhængighed af Finsenlaboratoriets metodologiske ekspertise.

Ved omprioriteringen af Finsenlaboratoriets arbejdsområder vil det derfor ikke blot være et aktivt basalforskningslaboratorium, der forsvinder, men også selve grundlaget for en stor del af den kliniske forskningsaktivitet.

Som kritik mod Finsenlaboratoriet har været fremført, at aktiviteten ikke var tilstrækkelig cancerrelateret. Hertil skal bemærkes, at 50 pct. af forskningen ved beslutningen om omstrukturering var direkte cancerrelevant. 20 pct. repræsenterede forskning inden for basal cellefysiologi og biokemi, og cellekinetik, måleteknik og radiobiologi fordelte sig med ca. 10 pct. på hver af disse discipliner. Fælles for denne ikke direkte cancerrelaterede forskning var, at den beskæftigede sig med emner, der er basale for forståelsen af cellens de-

ling og funktion eller med skabelsen af metoder, der er væsentlige for udviklingen inden for cancerforskning og behandling.

Efter forslagsstillernes opfattelse er Finsenlaboratoriets forskning i høj grad cancerrelevant, men skulle den være anvendelig også på andre områder, kan det aldrig være en ulempe, men kun en fordel.

Forslagsstillerne ønsker denne forskning fortsat, idet den skønnes at være af central betydning i cancerforskningen. Efter at have oparbejdet mange års erfaring er der heller ingen tvivl om, at de hidtidige forskere vil være de bedste til at føre den videre. Forslagsstillerne accepterer imidlertid, at Finsenlaboratoriet nu prioriteres på en anden måde, og erkender, at forløbet af bl.a. besættelsen af overlægestillingen har ført til en situation, hvor forskningen må foregå i en anden regie end Finsenlaboratoriet. Dette ændrer imidlertid ikke på relevansen af selve forskningen, hvorfor en sådan regie må findes. Det skal bemærkes, at en sådan regie naturligvis kræver den fornødne laboratoriestøtte.

I denne forbindelse skal opmærksomheden henledes på, at der er langsigtede planer om en samordning af cancerforskningen i hovedstadsområdet. Disse planer støttes principielt af undervisningsministeriet, der af denne grund er i gang med at afklare omstillingerne på Københavns universitet for herefter at nå frem til et beslutningsgrundlag.

Som en foreløbig løsning – og som et skridt, der retter sig mod den fremtidige samordning af cancerforskninger – har professor Lennart Olssons forskergruppe netop fået mulighed for at indrette sig på et 800 m² stort areal på Panum Institutet.

Også Kræftens Bekæmpelse støtter ideen om oprettelse af et cancerforskningscenter f.eks. gennem en overflytning af Fibiger Institutet, Finsenlaboratoriet og Cancerregisteret til Røkerfellerkomplekset.

På denne baggrund er det ikke nogen teknisk umulighed at bevare Finsenlaboratoriets hidtidige forskning i en eller anden regie, eventuelt i samarbejde med andre igangværende projekter.

Det skal dog understreges, at en beslutning herom må træffes snarest, idet opsigelserne af de hidtidige medarbejdere ved Finsenlaboratoriet træder i kraft for en dels vedkommende allerede pr. 1. november 1985, hvorefter man må forvente, at disse medarbejdere vil blive spredt med det resultat, at selve teamet hurtigt kan være uopretteligt og den opsamlede erfaring være tabt.